

Ὁ πᾶτερ Κρεμύδιος, ἀφ' οὗ ἔφαγε καλὰ, ὅτε ἦλθεν ἡ ὥρα, τὴν ὁποίαν εἶχε προσδιορίσῃ, διέταξε τὸν ὑπηρέτην του νὰ φέρῃ τὰ πράγματα του εἰς τὸ προαύλιον τῆς ἐκκλησίας καὶ νὰ σημάνη τοὺς κώδωνας διὰ νὰ συναθροισθῶσιν οἱ χωρικοί. Ὅτε δὲ συναθροίσθησαν ἤρχισε τὴν ὁμιλίαν του, ἐν ᾗ εἶπε πολλὰ καὶ διάφορα περὶ τοῦ ἁγίου λειψάνου· εἰς τὸ τέλος δὲ ὅτε ἐπρόκειτο νὰ τὸ δείξῃ, ἔκαμε πρῶτον μετὰ πολλῆς εὐλαθείας τὸν σταυρόν του· ἔπειτα διέταξε νὰ ἀνάψωσι δύο λαμπάδας, ἐξετύλιξε μετὰ προσοχῆς τὸ μεταξωτὸν περικάλυμμα τῆς θήκης, καὶ ἀφ' οὗ ἀπήγγειλε δέσιν πρὸς τὸν ἀρχαγγέλον καὶ ἐπεκλήθη τὴν βοήθειαν τοῦ πτεροῦ του, ἤνοιξε τὴν θήκην. Ἰδὼν δὲ τίνος τεχνάσματος ἐγένετο θῆμα, χωρὶς νὰ ἐρυθριάσῃ καὶ χωρὶς νὰ ταραχθῇ κατ' ἐλάχιστον, ὕψωσε τὸ πρόσωπον καὶ ἀνέτεινε τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανόν, ἀνακράζων:

— Μέγας εἰ, Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου!

Ἐπειτα δὲ κλείσας τὴν θήκην καὶ στραφείς πρὸς τὸν λαόν, εἶπε.

— Κύριοι καὶ κυρίαι, πρέπει νὰ εἰξεύρετε, ὅτι ὅτε ἀκόμη ἤμην μικρὸς με ἐστειλεν ὁ ἡγούμενός μου εἰς τοὺς τόπους ἐκείνους, ὅπου ἔβαινε ὁ ἥλιος καὶ μοῦ ἔδωκε παραγγεῖλιν κτλ. κτλ.

Καὶ οὕτω καθ' ἐξῆς, ὁμίλησε διὰ μακρῶν περὶ τοῦ προσκυνήματός του εἰς τὸν Ἅγιον Τάφον καὶ ἀνέφερε πρὸς τοῖς ἄλλοις, ὅτι ὁ Πατριάρχης τῶν Ἱεροσολύμων τῷ ἔδειξε πολλὰ ἄγια λείψανα, οἷον: ἕνα ἄρμον τοῦ δακτύλου τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἀκέραιον καὶ ὑγιᾶ ὡς νὰ μὴ ᾔτο κομμένος, καὶ τὴν μύτην τοῦ Σεραφεῖμ, τὸ ὁποῖον ἐπεφάνη εἰς τὸν Ἅγιον Φραγκίσκον καὶ ἐν ὀνύχιον Χερουβείμ, καὶ μίαν πλευράν τοῦ θεανθρώπου Λόγου καὶ τὸ φουστάνιον τῆς Ἁγίας Καθολικῆς Ἐκκλησίας καὶ ὀλίγας ἀκτῖνας τοῦ ἀστέρος, τὸν ὁποῖον εἶδον οἱ τρεῖς μάγοι ἐξ ἀνατολῶν καὶ μίαν φιάλην περιέχουσαν τὸν ἰδρώτα, τὸν ὁποῖον ἔχυσεν ὁ Ἅγιος Μιχαήλ, ὅτε ἐπάλαυε μετὰ τὸν Διάβολον. Καὶ ταῦτα μὲν εἶναι τὰ ἅγια λείψανα, τὰ ὁποῖα ὁ ἐν λόγῳ Πατριάρχης τῷ ἔδειξε. Ἀλλὰ ὅμως δὲν περιωρίσθη νὰ τὰ δείξῃ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐχάρισεν εἰς αὐτόν· καὶ ταῦτα ἦσαν ἐν ὁδόντιον τῆς Ἁγίας Σοφίας, ὀλίγος ἤχος τῶν κωδῶνων τοῦ ναοῦ τοῦ Σολομῶντος· καὶ τὸ πτερόν τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ μετὰ μιᾶς τῶν ἐμβάδων τοῦ Ἁγίου Γεράρδου τοῦ Γραμβίλ· καὶ πλὴν τούτων ὀλίγους ἄνθρακας ἀπὸ τὴν πυράν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐψήθη ὁ μεγαλομάρτυς Ἅγιος Λαυρέντιος. Ἀφ' οὗ δὲ ἀφηγήθη ταῦτα προσέθηκε:

— Αὐτὰ τὰ ἅγια καὶ πανσεβάσμια λείψανα τὰ ἔφερα πάντοτε μετὰ πολλὴν εὐλάβειαν μαζί μου. Ὅμως ὁ ἡγούμενός μου δὲν συγκατετέθη νὰ μοῦ δώσῃ τὴν ἄδειαν νὰ τὰ δείχνω εἰς τοὺς χρι-

στιανούς, ὅσοι ἤθελον νὰ τὰ προσκυνήσουν, προ-
ταῦ νὰ ἀποδειχθῇ πῶς ἦσαν τὰ ἴδια καὶ δὲν ἦ-
σαν ἀλλαγμένα. Ἀλλὰ τώρα, ποῦ με μερικά θαύ-
ματα, τὰ ὁποῖα ἔκαμαν, καὶ μετὰ τὰ γράμματα
ποῦ ἔλαβεν ἀπὸ τὸν πατριάρχην, ἐβεβαίωθη, μοῦ
ἔδωκε τὴν ἄδειαν νὰ τὰ δείχνω· καὶ ἐπειδὴ δὲν
ἐμπιστεύομαι εἰς κένενα ἄλλον τὰ σύρω πάντα
μαζί μου. Εἶναι ὅμως ἀλήθεια, πῶς ἀπὸ φόβον
μὴ χαλάσῃ τὸ πτερόν τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ
τὸ ἔβαλα εἰς μίαν θήκην· καὶ τὰ κάρβουνα ποῦ
ἔψησαν τὸν ἅγιον Λαυρέντιον, τὰ ἔβαλα εἰς μίαν
ἄλλην θήκην· καὶ αἱ δύο θῆκαι ὁμοιάζουν τόσον
πολύ, ὥστε καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος κἀμμιὰ φορὰ γε-
λοιοῦμαι καὶ παίρνω τὴν μίαν γιὰ τὴν ἄλλην,
ὡς καλὴ ὥρα μοῦ συνέβη καὶ σήμερον. Ἐνόμι-
σα πῶς ἔφερα τὴν θήκην ποῦ ἔχει τὸ πτερόν,
καὶ ἔφερα τὴν ἄλλην ποῦ ἔχει τὰ κάρβουνα.
Ἀλλὰ μοῦ φαίνεται πῶς ἦτο τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ
νὰ γείνη αὕτη ἡ ἀλλαγή, καὶ πῶς ὁ θεὸς μοῦ
ἔβαλεν εἰς τὸ χέρι τὴν θήκην μετὰ τὰ κάρβουνα.
Διότι τώρα ἐνθυμούμαι, πῶς ὕστερα ἀπὸ δύο
ἡμέρας εἶναι ἡ ἑορτὴ τοῦ ἁγίου Λαυρεντίου.

Τὰ μετὰ ταῦτα παραλείπονται ὡς εὐνόητα.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Σινικὰ ἀναγνώσματα. Πλὴν τῶν ἱερῶν καὶ κλασσικῶν βιβλίων αὐτῶν, ἔχουσιν οἱ Σῖναι καὶ πλεῖστα ἄλλα ἱστορικά, φιλοσοφικά, καὶ πολιτικά, διηγήματα, μυθιστορήματα καὶ ποικίλης ὕλης συγγράμματα. Ἀλλ' εἰ καὶ πρὸ πολλῶν αἰώνων εἶχον πλουσιωτάτην γραμματεολογίαν, ὅμως δὲν ὑπάρχει καθ' ἅπαν τὸ Οὐράνιον κράτος βιβλιοθήκη προσιτὴ εἰς τοὺς πολλούς, καὶ μόνον εἰς τοὺς δημοσίους λειτουργοὺς εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ μελετῶσιν ἐν ταῖς δημοσίαις βιβλιοθήκαις. Πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς ἐλλείψεως ταύτης πένητες λόγιοι διδάσκουσι δι' ἀναγνωμάτων καὶ ὁμιλιῶν τὸν λαὸν τὴν σινικὴν ἱστορίαν καὶ ἐρμηνεύουσι τὰ ἔργα τῶν ἐθνικῶν φιλοσόφων. Οἱ λόγιοι οὗτοι καλούμενοι Κέγκ-κού διαμένουσι συνήθως ἐν ταῖς σιναῖς τῶν ναῶν καὶ ἐκεῖ διδάσκουσιν. Οἱ ἀκροαταὶ πληρύνουσι δικαίωμα εἰσόδου· ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ τίμημα τοῦ εἰσιτηρίου εἶνε εὐτελεστάτον καὶ δὲν ἐπαρκεῖ εἰς συντήρησιν τῶν πενομένων λογίων, οὗτοι ζητοῦσι νὰ αὐξήτωσι τὰς εἰσπράξεις διὰ τῆς πωλήσεως ὀπωρῶν καὶ σιγάρων. Ἡ τράπεζα, παρὰ τὴν ὁποίαν ἱστάμενοι διδάσκουσι, εἶναι κεκλυμένη ὑπὸ τούτων ὀψωνίων, ἔκστος δὲ τῶν ἀκροατῶν, ὡσάκις τῷ ἔλθῃ ἢ ἔρεξῃ, προσέρχεται ἀθροῦδας εἰς τὴν τράπεζαν καὶ καταθέτων τὸ ἀντίτιμον λαμβάνει ὅτι ἐπιθυμεῖ ἐκ τῶν ἐπιθυμητῶν καὶ ἐπιστρέφει εἰς τὴν θέσιν του, ὅπως φάγῃ τὴν ὀπώραν ἢ καπνίσῃ τὸ σιγάρων.

Πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου. Λέγεις πῶς ἔκλειψες διότι ἐπείνας. Ἀλλ' ὅποιος πεινᾷ δὲν κλέπτει ὀλοβλήρον βόδι, διὰ νὰ τὸ φάγῃ.

Κατηγορούμενος. Ἐκείνη τὴ στιγμή, κύριε πρόεδρε, δὲν εἶχα τὸ μαχαίρι μαζί μου, διὰ νὰ κόψω κανὲν κομμάτι δι' αὐτὸ ἀνγκράσθηκα καὶ τὸ πῆρα ὀλάκαιρο.